

Dat	Län	Kommun	Stift	Församling	Kyrkogård
2011-11-25	Skåne	Ängelholm	Lund	Strövelstorp	Strövelstorp
Inventare	Fotograf	Original förvaras	Bilder år	Kvarter	Gravplats nr
Ingvar Nilsson	Ingvar Nilsson	Kyrkoarkiv	2007, rev. 2013	9B	47

Översiktsbild	Detaljbild
	

Gravvårdstyp (t.ex stående, liggande, material)	Järnkors med olika ornamenteringar, bl.a. en änglafigur..
Inskriptionstyp (t.ex försänkt, upphöjd, metallbokstäver)	Upphöjd gjutjärn
Omgärdning (t.ex. sten, häck, staket)	Ingen
Ytmaterial (t.ex. sand, singel, stenplattor)	Gräsmatta
Växtmaterial (t.ex. träd, buskar)	Inget

Inskription (/ = radbrytning)	Christine Lindman / Född D 30 Oct 1797 Död D 30 Oct 1854 /
Citat (/ = radbrytning) t.ex. psalm- el. bibelvers, med för aktuell tid relevant översättning	---

Porträtt / Speciella noteringar, Övrigt:

Se även Nyström Mårten o Maria (09B, 047-048).

Ytterligare upplysningar på nästa sida.

HON FICK SITT KORS

Christine Lindman föddes den 30 oktober 1797 och dog den 30 oktober 1854. Christines kors, som står öster om kyrkans kor, är väl underhållet och kan texten väl bavarad.

Christine Lindman föddes och växte upp i det gamla bondesamhället då statarsystemet började införas på de större gårdarna. Under hennes levnad infördes den obligatoriska skolgången och utvandringen till främst Nordamerika hade börjat.

Hon föddes i ett soldattorp i Killeröd, Rebbelberga socken. Hennes far var ryttaren Anders Lindman och modern hette Lena Hansdotter. Fadern fick sitt efternamn som indelt soldat vid Skånska husarregementet, K 5.

Christine, döpt som "Kjersti", flyttade som 19-åring till Ängelholm som piga, bl.a. hos husaren Kjellquist som bodde i en fastighet mellan dagens Bagare Palms gång och Vattengatan. Under 19 arbetsår i Ängelholm födde hon ett barn, Eline Christine. Hon beslutade att inte föda barnet i Ängelholm. I god tid före födseln begav hon sig till Abilds socken i Halland, födde där och lämnade bort barnet under tre år till fosterföräldrar i grannsocknen Årstad.¹ Eline förekommer i kyrkböckerna endast i Ängelholm som en anteckning om att Christina fött ett "oäkta barn". Först i och med att Christine 1836 kom till Strövelstorp angavs Eline med namn och födelsedata. Det var i samband med den flyttingen som "Kjersti" bytte namn till "Christine".

Hon tog nu tjänst som jungfru på Vegeholm, först hos familjen Carl Magnus Bauer, ryttmästare och kvartermästare vid Skånska husarregementet, hennes fars regemente, sedan hos friherre Emil Ruuth med hustru Fredrika Palmquist och barn.

Familjen Ruuth lämnade Vegeholm 1846 i samband med att överjägmästare Johan Siökrona köpte Vegeholm och själv flyttade in på Borgen. Istället arrenderade familjen Ruuth herrgården Berchshill under Össjö säteri. Christine Lindman och hennes dotter följde med till Berchshill där hon blev hushållerska. Efter sex år på Berchshill, 1852, flyttade Christine och Eline från familjen Ruuth till (Gamla) Wilhelmsfält, där Christine fick tjänst som hushållerska hos den danske ägaren Hans Christian Hansen.

Dottern Eline hade nu blivit vuxen, 19 år. Den adlige kaptenen vid Kungl Norra skånska infanteriregementet Gustaf Abraham Johan Gustafsschöld fick ögonen på henne vid ett besök på Wilhelmsfält, blev förälskad i henne, friade och fick "ja". De gifte sig och flyttade till hans kaptensboställe i Gudmundtorp, söder om Ringsjöarna, och senare till Lunnabergs gård i Vrigstad, Jönköpings län. Eline fick fem barn.

Christine arbetade som hushållerska på Wilhelmsfält fram till sin död den 30 oktober 1854, 57 år gammal. Man kan konstatera att Christine Lindman arbetade hela sitt liv, från tiden hemma i soldattorpet tills hon dog på sin post som hushållerska på Wilhelmsfält. Arbete sju dagar i veckan, semester fanns inte. Den värld hon levde i sträckte sig från Rebbelberga till Vegeholm och Össjö, med undantag för utfärden till Abild i Halland. Hon lyckades mycket väl med sitt liv, trots att hon var ensam om att dra försorg om sig och dottern. Hon är verkligen värd stor beundran, vartill kan fogas en förhoppning och även en förmodan, att hon själv kände tillfredsställelse med sitt liv, när hon gifte bort sin dotter i ett gott parti och sannolikt fick träffa sitt första barnbarn.

Källor:

- Ur Ängelholms hembygdsbok 2001, förf. Bengt Ekström
- Anders Jarlert: Sveriges kyrkohistoria Band 6 / Marie Lindstedt Grönberg (ang. not 1)

¹ Christine Lindman utnyttjade den möjlighet som sedan 1778 fanns för ogifta barnaföderskor. Den svenska sexuallagstiftningen hade sedan gammalt förbjudit all föräktenskaplig sexualitet. Följden blev att ogifta mödrar och deras "oäkta" barn ofta föll offer för omgivningens fördömande och moraliserande. Det hände att ogifta gravida kvinnor i sin förtvivlan dolde havandeskapet och sedan tog livet av det nyfödda barnet - trots att sådana barnamord var belagda med dödsstraff. Gustav III, som verkade i upplysningstidens anda, insåg att barnamorden var en följd av den vanära som drabbade den ogifta modern. För att förbättra de ogifta mödrarnas situation utfärdade Gustaf III ett "barnamordsplakat" 1778. Gustaf III:s "Barnamordsplakat" gav ogifta mödrar möjlighet att föda sina barn anonymt, och därigenom kunde de hemlighålla både sin egen och barnafaderns identitet. Gustaf III:s Barnamordsplakat gällde som svensk lag ända fram till 1917.